Vy, páni zemani, my sme vaši poddaní; my budeme v čiernej zemi zrovnaní, zrovnaní. Jak sedliak, tak i pán musia všetci umriti; musia všetci v čiernej zemi uhniti, uhniti.

Pánovia, pánovia, za čo my vám robíme, či to len za tú zem čiernu, čo po nej chodíme?!

Melódia: Sl. sp. I 276.

512.

Pred mostom, za mostom jedna mala dve ružičky červenie, jednu dala mne; a keď mi ju mala dat, začala sa vymlúvat, že nemá, že nedá, že by bolo zle. Anička, dušička, čos' taká bledá, ved si ty bývala zavždy červená? Líčka ty máš zblädnutie a očičky vpadnutie, Anička, dušička, kto k tebe chodí?

Akože ti poviem, keď si to ty ten, čo si k nám chodieval každý boží den. Počkaj príde promena, zavezie nás do Brna; počkaj ty, duša má, čo bude s namá! Sedela Anička v zelenom háji, (chodit po)
videla milieho sediet na kraji.
Kde si sa tu, milý, vzal,
čos' ma verne miloval,
a teraz, a teraz v žiali zanehal?

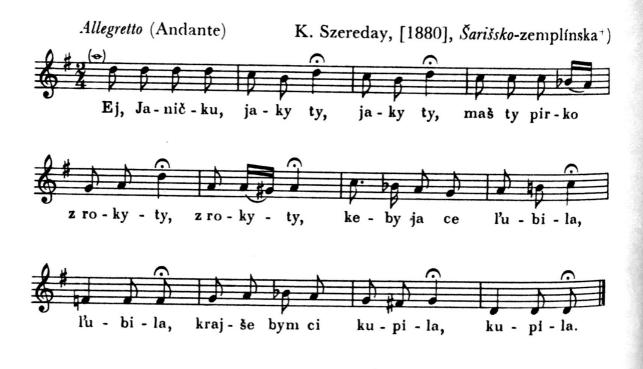
Ved som ta zanehal pre ludskie reči, čo mi povedali dve sivie oči. Moj koníček sa laká, bude vojna veliká, ach, bože, prebože, vojna veliká. Alebo:

Moj koníček sa trasie, že ma na smrt ponesie, likavskie dievčatá, pomodlite sa.

Už sme sa modlili Otčenáš, Zdravas, aby nám pustili Janíčka zaraz; ešte sa pomodlíme
Verím v boha i Zdravas, aby nám pustili Janíčka zaraz.

Melódia: Sl. sp. II 368 - [Sl. sp. II 689] - [Sl. sp. II 1].

513. Spevy zo Zemplínskej stolice

V 1. vyd. je uverejnený len druhý text; prvý je vynechaný. Druhá časť nápevu od 9. taktu je v repetícii.